

Ročenka 2007

SKAFATI - 100 LET

ZUBR
DIKOBRAZ

LANŠKROUN

světlušky - ALKO v
Pardubicích

Pár slov úvodem

Je za námi kalendářní rok 2007 a již 18. rok nepřetržité činnosti lanškrounských skautů od jeho obnovení a zároveň 100 let existence skautského hnutí ve světě. Touto ročenkou bychom chtěli připomenout naši činnost v uplynulém roce. Ročenku již tvoříme společnými silami. Z následujících stránek bude patrné, že činnost lanškrounských středisek i jednotlivých oddílů byla pestrá a zajímavá nejen pro děti, ale i pro vedoucí. Vrcholem skautského roku je uspořádání skautských táborů a dle ohlasů účastníků byly tábory vydařené. Dalším pozitivním krokem bylo vzdělávání budoucích činovníků.

Naším měřítkem o úspěšném roce není finanční zisk, ale spokojenost dětí a nárůst členské základny. Za poslední roky se naše členská základna rozrůstá, a to hlavně v kategorii mladších členů. Jen tak dál. Chtěli bychom poděkovat všem činovníkům, oldskautům, roverům a rangers za jejich práci a popřát jim mnoho sil a nápadů při další činnosti s oddílem a ve středisku.

Do roku 2008 vstupujeme společným krokem a jsme na počátku nového skautského putování lanškrounských skautů, a proto bychom chtěli požádat všechny o trochu shovívavosti, jelikož budeme překonávat všechny překážky a nástrahy již společně.

Autičko a Šroubek

Obsah

Ohlédnutí, tak trochu vzdálenější	str. 4
Středisko Dikobraz v roce 2007	str. 5
Středisko Zubr v roce 2007	str. 7
Jak se spojovala střediska	str. 9
1. oddíl dívčí	str. 11
1. smečka vlčat	str. 14
1. oddíl – skauti	str. 16
Klub dospělých	str. 18
30. klub dospělých	str. 19
31. oddíl skautů	str. 20
33. smečka vlčat	str. 22
37. dívčí oddíl	str. 24
39. kmen R&R DLONN	str. 26
Tábor střediska Dikobraz	str. 28
Oslavy 100 let skautingu	str. 30
Registrace 2007	str. 31

Ohlédnutí, tak trochu vzdálenější

Rád bych využil toho, že se v naší ročence ohlížíme za uplynulým časem, k pohledu zpět do trochu delšího období. Dovolte mi tedy prosím udělat ještě následující tečku za několika lety "starého" střediska Zubr.

Na únorovém sněmu (2007) jsem po 8 letech ve vedení střediska odstoupil a předal žezlo vedení střediska. Osm let je docela dlouhá doba, a tak bych chtěl ještě jednou vzpomenout a poděkovat „svému týmu“, který v roce 2000 zajistil úspěšnou generační výměnu ve vedení střediska a který, troufám si říci, oživil činnost střediska mnoha novými nápady a aktivitami. Píši záměrně o týmu, nikoliv o radě, protože ne všichni, kteří aktivně pomáhali, byli vždy členy střediskové rady.

Já vím, že jmenovat může být ošemetné, jenže proč nezminít ty, kterým já osobně vděčím za mnohé? Mně osobně na začátku pomohl můj předchůdce Kazan. Přeci jen je středisko trochu něco jiného než oddíl. S jeho pomocí se podařilo zajistit kontinuitu tradic a systému ve středisku. Za to mu patří můj dík. Hned od začátku jsem měl výhodu v silné partě pomocníků jednak z „mého“ oddílu, chlapecké Jedničky (Čvachta, Jirka, MirekVosátka, Fous, Bonzo) a roverů (Beny, Šroubek, Monty a další). U děvčát jsem se mohl spolehnout především na Silvu, Slávku a Báru. Podporu jsem našel i u Kena, Ády a dalších oldskautů. Tento tým v podstatě jen s malými obměnami aktivně pracoval celé období a brzy byl posílen Krtkem, Keckou a jinými.

Podařilo se dokončit vybudování tábořiště na Kopretinové louce, postavit srub, rozjela se v rámci možnosti příprava na vybudování nových kluboven, na Zámeček jsme umístili pamětní tabule, zrealizovali jsme různé oslavy a výstavy (dny otevřených kluboven, 35 let skautského Zámečku, 60 let skautingu ve spolupráci s tehdejšími stf.Dikobraz), akce pro veřejnost, promítání atd. Ve spolupráci se stf.Lejsek Vysoké Mýto se R&R zúčastnili Jamboree ve Skotsku. Vzniklo několik nových střediskových tradic, jako např. podzimní Dosilaso nebo Drobky. Důkazem takové nové dobré tradice je třeba i tato středisková ročenka, ve které se již od 1. ročníku v roce 2003 ohlížíme zpět, abychom ještě celkem čerstvými vzpomínkami subjektivně zhodnotili některé významné milníky minulého roku. Některé tradiční akce chlapecké Jedničky přerostly do střediskových rozměrů - vzpomeňme Mafiány či Poklad prospektorů. Vzniklo pár nových zásad a pravidel, které, jak doufám, mohou dobře posloužit i v novém středisku.

Došlo k posílení úlohy střediska byť trochu na úkor oddílů, ale myslím, že se snad podařilo najít vyvážený vztah s oddíly. Silné středisko jsem vždy považoval za důležité pro naplnění výše zmíněných aktivit a pro spolupráci oddílů. Právě vedoucí oddílů - Silva, Čvachta, Beny, a pak Krték - byli tou největší oporou. Takřka veškerá administrativa střediska postupně přešla do zručných rukou (a hlavy) Šroubka, který dal s mravenčí pilí mnohému řád a bylo pak jen logické a správné rozhodnutí únorového sněmu svěřit mu i úlohu nového vedoucího střediska, byť to, jak se ukázalo, bylo nakonec jen na přechodnou dobu.

V posledních letech se postupně prohlubovala spolupráce obou lanškrounských středisek a některé společné akce, hlavně výstava 60 let skautingu v Lanškrouně a celostátní kolo Svojsikova závodu v roce 2005, podnítily to, že jsme mohli brát myšlenku spojení středisek vážně. Možnost spojení středisek byla i pro mne osobně v posledních měsících mého působení jednou z nových motivací a jsem rád, že se to podařilo.

Děkuji tedy vám všem za ta léta s vámi „za zády“. Za podporu, pomoc, obohacující a motivující spolupráci. Přeji novému vedení spojeného střediska hodně elánu, dobrých nápadů a především co nejvíce aktivních vedoucích.

Kobra

Středisko Dikobraz v roce 2007

Na těchto řádcích bych Vám chtěl ve zkratce představit činnost střediska Dikobraz Lanškroun v roce 2007. Činnost jednotlivých oddílů je prezentována na jiném místě této ročenky.

V lednu se členové střediska účastnili charitativní akce Tříkrálové sbírky, která se konala pod záštitou římskokatolické farnosti Lanškroun. Tento měsíc se nesl přípravou dětského maškarního karnevalu, který se uskutečnil na počátku února na lanškrounském zámku. Karnevalem nás provázal táborový den na skautském táboře, kdy se jednalo o připomenutí 100 let skauting ve světě. V únoru a březnu jsme pořádali Zdravotnický kurz pro zájemce z řad skautů okresu Ústí nad Orlicí. V březnu se vtělocvičně ZŠ Dobrovského uskutečnil florbalový zápas Dikobraz vs Zubr. Hlavním cílem tohoto setkání nebylo vyhrát, ale navzájem se poznat. Po skončení této akce se v klubovně na ulici Žižkova sešli dívčí kmeny ze středisek a netradičně oslavily svátek skautingu „Thinking Day“. V dubnu se dle nových pravidel uskutečnilo místní (střediskové) kolo Svojsíkova závodu, kterého se účastnili světlušky, vlčata, skautky a skauti z obou středisek. Samotný závod se uskutečnil v okolí lanškrounských rybníků. V neděli 22. dubna 2007 před skautským svátkem patronů skautů sv. Jiří jsme se sešli na mši svaté v kostele sv. Václava, abychom oslavili jak svátek skautského patrona, tak i 100 let skautingu. V měsíci dubnu jsme k velikonočním svátkům vyhlásili soutěž o velikonoční vajíčko, v soutěži se šlo 23 vajíček různých velikonočních motivů. V měsíci květen byl svolán střediskový sněm, jelikož si to vyžádal nový organizační řád v návaznosti na sněmy vyšších organizačních jednotek. Na sněmu došlo k volbě činovníků, ale i sněm rozhodl o započítání jednání se střediskem Zubr o spojení středisek. V květnu a v červnu se uskutečnily dvě předtáborové brigády. V červnu jsme se v kostele sv. Václava naposledy rozloučili s bývalým členem střediska a rádcem družiny Jestřábů 3. oddílů z let 1968 – 1970, br. Rudolfem Minářem. V tento měsíc jsme společně s římskokatolickou farností v prostorách zahrady lanškrounského zámku uspořádali dětský den.

mše na sv. Jiří

V červenci jsme vyrazili na střediskový tábor, který se uskutečnil na tábořišti Vápenky u Dolní Dobrouče. Na konci prázdnin jsme se společně s rodiči rozloučili s létem, při této akci jsme si zahráli různé hry, soutěže, ale také jsme si připomněli táborové chvíle promítnutím fotografií a videa.

Na počátku září se lanškrounské skauti prezentovali při městských slavnostech KOPA 2007 a připomněli jsme si 100 let skautingu. Při akci jsme prezentovali svoji činnost z minulých let, ale zároveň

jste připravili pro veřejnost různé hry, soutěže a aktivity. Dne 27. září 2007 ve výroční den 10. let od úmrtí p. Josefa Kacálka – br. Dikobraz jsme se sešli u jeho hrobu, abychom vzpomenu na jeho život, pomodlili se za jeho duši i za celé středisko. V říjnu jsme čestnou stráží uctili památku 89. výročí vzniku České republiky, které se uskutečnilo u památníků „Bojovníků padlých při válce“. Ke konci měsíce listopadu byl na základě dlouhodobých jednání mezi zástupci středisek svolán

mimořádný střediskový sněm, na kterém bylo schváleno, že k 1.1.2008 dojde ke sloučení lanškrounských středisek v jedno. První prosincový den se někteří činovníci a roveři zúčastnili duchovní obnovy v Dolní Čermné za účasti p. Josefa Saidla – br. Číla a Lukáše Nastoupila. Poslední střediskovou akcí v tento rok byla Mikulášská besídka, která se konala za přítomnosti rodičů.

Vzdělávání ve středisku

Čekatelská zkouška: tuto zkoušku zdárně složil br. Miroslav Ullver u zkušební komise Hradeckého kraje.

Zdravotnický kurz: středisko v únoru a v březnu uspořádalo pod vedením ss. Petry Dušánkové – Chůvky zdravotnický kurz pro zájemce z řad skautů okresu Ústí nad Orlicí. Kurzu se zúčastnilo celkem 23 frekventantů, kteří zdárně složili závěrečnou zkoušku. Mezi frekventanty byli i Martina Černohousová – Šaman, Marie Marková – Marmar, Šárka Otáhalová, Petr Macháček – Méda, Jiří Novák ml., Tomáš Skalický.

Vůdcovská zkouška: br. Petr Macháček se minulý rok zúčastnil VLK Quovadis a br. Tomáš Skalický, Jiří Novák ml., Šárka Otáhalová a Miroslav Ullver u zkušební komise Hradeckého kraje složili vůdcovskou zkoušku.

Autíčko

Memoriál
B. Hampla

Středisko Zubr v roce 2007

Počátek roku byl ve znamení úvah a debat, jak by mělo středisko Zubr pokračovat dál, protože už na konci roku 2006 ohlásil Kobra, dosavadní vedoucí střediska, že už v dalším tříletém období nebude stát v čele střediska. Museli jsme tedy nejdříve vyřešit personální otázky – volba nakonec padla na Šroubka a Krtka, který se stal jeho zástupcem. Další změna pak nastala na podzim u oddílu skautů, kde Krtka na místě vůdce oddílu vystřídal Liháč.

V první půli roku proběhl tradiční Svojsíkův závod – poprvé ovšem vobměněném hávu s větším důrazem na praktické dovednosti než znalosti a pokud bych naše místní kolo pořádané společně se střediskem Dikobraz srovnával s některými vyššími koly této soutěže, rozhodně bychom nedopadli špatně. Družině skautů se podařilo probojovat do krajského kola v České Třebové a nescházelo mnoho a naše středisko mohlo mít své zástupce i v celostátním kole. V květnu a červnu se pak uskutečnily „střediskové“ vodácké výpravy na Tichou Orlici (světlušky a vičata) a na Svatku (skauti a skautky).

Podzim byl ve znamení Kopy, kterou jsme využili k prezentaci oslav 100 let skautingu na Jiráskově náměstí a také náborů, na které jsme se společně s vedoucími oddílů začali připravovat v průběhu srpna. Výsledek ukázal, že se to vyplatilo – příliv nových členů byl nečekaně velký. S tím samozřejmě vyvstává dlouhodobě bolavá otázka dostatečného počtu vedoucích. S tím se ale nejspíš ještě budeme nějaký ten rok potýkat, ikdyž jistým řešením se v tomto jeví spojení lanškrounských středisek.

Na druhou stranu nečekáme až nám kvalitní vedoucí spadnou do klína a vlastními silami nebo prostřednictvím kurzů Junáka (viz dále) se snažíme zlepšovat úroveň našich vedoucích. Proto jsme navázali na akci uskutečněnou poprvé v roce 2006, nazvanou Drobky pro rádce. Tentokrát jsme ji více zaměřili na přípravu schůzek a dodržování základních pravidel bezpečnosti.

Nemohu také opomenout tradiční akce na podzim a v zimě – Drakiádu, Dosilaso (pěvecká soutěž) a Mafiány, akci, která z oddílového podniku přerostla v celostřediskovou záležitost (večerní hra ve městě).

Na konci roku jsme stvrdili rozhodnutím sněmu, že se sloučíme se střediskem Dikobraz, takže do roku 2008 vstupujeme s velkým očekáváním. Za vše, co se v roce 2007 podařilo, bych chtěl poděkovat činovníkům střediskové rady, vedoucím oddílů a jejich pomocníkům.

Šroubek

„Večerníček“
na Kopě

Vzdělávání ve středisku

Vzdělávání činovníků je ve skautské organizaci důležitou složkou. V našem středisku se pravidelně sestry a bratři účastní různých kurzů a zkoušek. Někteří se také podíleli na přípravě těchto vzdělávacích akcí.

Rádcovský kurz je určen skautkám a skautům přibližně od 13 let a má je motivovat, inspirovat a připravit pro práci se družinou. V listopadu se konal v Přerově RK Kutr zaměřený především na kulturně estetickou činnost. Kurzu se zúčastnila děvčata z 1. dívčího oddílu: Skřítek – Alžběta Báčová a Jája – Pavla Matějková. Na přípravě a vedení programu tohoto kurzu se podílela už popáté Slávka Urbanová.

Čekatelský lesní kurz je určen těm, kteří pomáhají při vedení oddílů a kterým je více než 16 let. Sestra Morče – Žaneta Hrubešová absolvovala ČLK Velká Morava i se závěrečnou čekatelskou zkouškou (květen, srpen a říjen 2007).

Vůdcovská zkouška opravňuje k samostatnému vedení oddílů a tábora. V prosinci úspěšně složil bratr Kečup - Tomáš Krisl vůdcovskou zkoušku u královéhradecké komise. V této komisi pro získání nejen vůdcovské, ale i čekatelské kvalifikace zkouší bratr Kecka – Martin Krátký obory příroda a ekologie, hospodaření a myšlenkové základy skautingu a historie a sestra Slávka Urbanová zkouší psychologii a pedagogiku. Dále bratr Kecka – Martin Krátký zkoušel obor tělovýchova a sport na vůdcovských zkouškách v rámci vůdcovského lesního kurzu Ursus.

Slávka

Jak se spojovala střediska...

Spojování středisek není příliš obvyklá věc, tak si pojďme připomenout pár hlavních milníků na cestě do bodu spojení.

Těžko říci, kdy přesně se od obecných poznámek typu „jednou se třeba potkáme v jednom středisku“ nebo od nevážných výzev „co takhle spojit střediska?“ dostalo toto téma do vážnější polohy. Měli jsme tu výhodu, že za námi byla nejen společná historie do roku 1993, ale hlavně několik dobře vydařených společných akcí a také neformální kontakty mezi skauty a skautkami středisek.

Asi nejpřesněji to tedy bylo někdy na sklonku roku 2006, kdy se toto téma dostalo i do neformálních krátkých diskusí hlavně ve středisku Zubr. Na první lednové střediskové radě jsme se dohodli, že to probereme vážněji. V té době jsme také položili se Šroubkem otázku podobného typu Autičkovi.

V čajovně u Smetanky jsme se sešli 21.ledna a kromě jiného jsme se poprvé více zabývali variantou spojení středisek v souvislosti s diskusí nad novým vedením střediska po připravovaném sněmu. V podstatě zde převážil pozitivní názor s minimem námitek a dohodli jsme se, že toto téma otevřeme formálně na sněmu s tím, že připravím „pro a proti“. Též byl kontaktován Autičko, vedoucí stří. Dikobraz, a byl seznámen s výsledkem našeho posezení a záměrem o tom jednat na sněmu oficiálně. Myslím, že zde jsme se postavili na start a připravili k vykročení.

„Pro a proti“ byla vypracována a předána Autičkovi k doladění a projednání ve vedení stří. Dikobraz, což se i stalo. A začátkem února jsme měli i celkem pozitivní odezvu střediska Dikobraz, byť bylo zřejmé, že některé otázky je ještě nutné prodiskutovat.

Na sněmu stří. Zubr 23.2.2007 se většina přiklonila k názoru PRO spojení a uložila nové střediskové radě zahájit oficiální jednání se stří. Dikobraz., což se i stalo. Toto bylo asi první vykročení - jednou nohou.

Nyní bylo nutné se setkat se zástupci střediska Dikobraz, k čemuž došlo **7.5.2007 v klubovných stří. Dikobraz**, na kterém jsme znovu probírali „pro a proti“ a v podstatě zde začínal vznikat už seznam bodů, které by případná pracovní skupina složená ze zástupců obou středisek musela řešit ... k tomu ovšem bylo nutné získat souhlasné stanovisko sněmu stří. Dikobraz. Nakročila druhá noha, byť zatím jen náznakem.

Na sněmu stří. Dikobraz, který proběhl dne **18.05.2007** za účasti br. Kobry a Šroubka kromě volby střediskové rady dle nového organizačního řádu, bylo nejvíce času věnováno otázce spojení lanškrounských středisek v jedno. Na sněmu se k této otázce mohli vyjádřit všichni přítomní členové střediska starší 15 let a po dlouhé diskusi, kde byly řečeny klady spojení, ale i možné obavy ze spojení, došlo k tajnému hlasování, většina přítomných členů se vyjádřila PRO spojení a sněm uložil střediskové radě začít jednat o spojení lanškrounských středisek. Již na sněmu byla dohodnutá první společná schůzka zástupců středisek.

Na základě souhlasu sněmů obou středisek vznikla pracovní skupina ve složení D: Antilopa, Autičko, Šaman a Z: Kobra, Šroubek. **První pracovní setkání** proběhlo v klubovných stří. Dikobraz **14.6.2007**. Podařilo se definovat oblasti, které je nutné dále detailně prodiskutovat (výchova, stří. rada, movitý majetek, registrační poplatky, tábořiště, klubovny, název a symboly střediska) a stanovily se úkoly příštího setkání, které mělo proběhnout již ve 2 pracovních skupinách - pro výchovu a pro hospodaření. Zatím nebyly stanoveny žádné časové cíle pro sloučení středisek

»»»» středisko Zubr & Dikobraz

Výsledek prvního jednání pracovní skupiny byl rozebírán s vedoucími oddílů obou středisek. Nejvíce práce teď bylo na Autičkovi a Šroubkovi, kteří kromě vlastních jednáních ve střediscích ještě museli zjišťovat správný formální postup ukončení činnosti stávajících středisek a zahájení nového.

14.8.2007 u Autička proběhla druhá pracovní schůzka: Ve dvou skupinách (Výchova: Antilopa, Míra, Kobra, Liháč, Kečup, Bára, Hospodaření: Chůvka, Šaman, Šroubek, Fous) pak byly hledány a domluveny hlavní principy slučování a fungování budoucího střediska.

Na této schůzce se udělal obrovský kus práce - skok vpřed. Domluvily se též opět hlavní úkoly na příští schůzku.

3. pracovní setkání v klubovnách stř.Dikobraz 10.10.2007 (D: Antilopa, Autičko, Šaman, Míra, Z: Kobra, Šroubek, Slávka) úspěšně završilo dohodu o všech klíčových bodech spojení. Bylo rozhodnuto, že návrhy názvu střediska vzniknou na posledních sněmech samostatných středisek, že logo střediska vznikne až po spojení vyhlášením konkurzu. Také se podařilo připravit návrh kandidátů do příští společné střediskové rady. Nejdůležitějším bodem tohoto setkání byl návrh zkusit **spojit střediska již k Novému roku 2008**. To se ovšem nejdříve muselo opět projednat - u Zubrů na stř. radě, u Dikobrazů též na setkání s rodiči 24.10. Vše dopadlo pozitivně a sloučení už vlastně nic nebránilo ... Připravili jsme Prohlášení o rovnoprávném spojení středisek a další dokumenty na **sněmy středisek, které se konaly paralelně v pátek 23.11.2007**. Ze sněmů středisek pak vyšlo i několik návrhů na jméno střediska.

Na slučovacím sněmu v zasedací hale města 18. ledna 2008 došlo ke sjednocení středisek pod názvem středisko Zubr a Dikobraz Lanškroun. Na závěr slavnostního sněmu jsme zazpívali střediskovou hymnu (dosud hymnou stř.Dikobraz), což bylo pěknou tečkou spojení dosud různých cestiček dvou středisek v Lanškrouně. Díky patří všem, kteří k tomu jakkoliv přispěli.

Kobra a Autičko

účastnice memoriálu
B. Hampla

1. oddíl dívčí – světlušky

Letošní rok 2007 jsme začaly výpravou Po stopách Yettiho. Jelikož ale nebyl sníh, tak místo plánovaného řádění na sněhu jsme šly oblečení na barbíny a potom uspořádaly velkolepou módní přehlídku. V březnu jsme oslavily Den sesterství společně se skautkami a světluškami „bývalého“ střediska Dikobraz. O dva týdny později následovala výprava KROKIS. Naší etapovou hrou byli Staří Řekové, tak jsme si stvořily krokodýla, který chrání naši klubovnu. Koncem března se světlušky zapojily do příprav i samotné sbírky Pomozte dětem. Malovaly velikonoční perníčky, které potom sloužily jako odměna pro ty, kteří přispěli do sbírky. Tento rok Svojsíkovo závody patřily skautům a skautkám, tak si světlušky zaběhly jen své „zkušební“ kolo. V květnu jsme společně s vlčaty zdolávali na raftech Tichou Orlici. Cestou jsme hledali poklad ukrytý kapitánem Korakoránem, který byl strážěn kmenem Čuníků.

Poslední výpravou v tomto školním roce byla dvoudenní výprava do Čenkovic. Zdeničku Terezy: „ U Morčete na chatě: Přijely jsme a vyšly na kopec, kde měla Morče chatu. A vzaly jsme si malý batůžek a daly jsme si do něj pítí a svačinu na celý den. A hrály jsme hru Kdo řekne ANO, NE, JO, ještě jsme měly lístečky a kdo to řekl, tak tomu, kdo to slyšel, tak mu musel dát lísteček. A hrály jsme ještě jinou hru. Měly jsme na zadku daněj šátek a když Morče řekla „ myši“, tak jsme někomu museli vzít šátek a to jsme hrály furt do kola, až jsme došly na Suchý vrch. A tam jsme se šly podívat na Boudu. Byla tam zima. A když jsme vyšly, vrátily jsme se na Suchý vrch. A šly jsme zpátky a hrály jsme hru, že nesmíme říct „ANO,NE,JO“ a ještě jednu hru. Když Morče řekla „Růženka“, tak jsme museli usnout. A když řekla „medvěd“, tak jsme se museli do 10 vteřin schovat a koho Morče našla, ten dělal 10 dřepů. „Povodeň“ znamenala, že jsme si museli někam vylézt. „ Bomba“ znamenala, že musíme lehnout na břícho. „Broučci“ znamenalo lehnout na záda a klepat nohama a rukama. „Havaj“, to znamenalo mávat před obličejem. A když jsme došly na chatu, tak jsme se seznámily se Simonkou. Pak jsme se navečeřely. Pak jsme měly přestávku. Pak jsme si šly vyčistit zuby a měly jsme vyhodnocení a večerku. Ráno jsme udělali rozcvičku a nasnídaly se a vyčistily zuby. Pak jsme si hrály se Simonkou, A pak jsme se šly projít. A když jsme se vrátily, tak jsme vařily oběd a po obědě si hrály. Pak jsme se se Simonkou rozloučily a jely jsme ke klubovně.“

A už byl čas prázdnin a také čas tábora. (více-viz skautky). Od září se světlušky rozdělily na dvě družinky. Na mladší - Veverky, které vede Pipi a na starší- Běrušky, které vede Morče. Koncem října jsme zahájily novou etapovou hru. Ukaširovaly jsme si strom, po kterém se šplháme nahoru. Abychom se zachránily před domorodými zvířaty na opuštěném ostrově. Tento měsíc se konala tradiční Drakiáda. Začátkem listopadu jsme společně se světluškami z „bývalého“ střediska Dikobraz“ jely na dvoudenní výpravu. V sobotu jsme jely do Brna. Prohlédly jsme si centrum Brna, potom šly na Špilberk a na tamější výstavu hraček. A zahrály si spoustu her, do kterých jsme zapojily i veřejnost. Například na Želném trhu nám lidé kreslily, jak si myslí, že vypadá taková

šťastná blecha. Večer jsme se vrátily zpět do klubovny, kde jsme si uvařily večeri, zahrály pár her, pověděly si novodobou pohádku a šly spát. Koncem listopadu se konal Brouček cukrář, kde světlušky modelovaly z barevného marcipánu, jak si myslí, že vypadá taková „La pupa“. Potom si ještě ozdobily chlebičky. Rok 2007 jsme zakončily společně vánoční besídkou.

Morče

1. oddíl dívčí – skautky

Tak už je další rok za námi a je tu zase čas se ohlédnout na to, co všechno jsme v tomto skautském roce zvládly.

1. oddíl dívčí má v této době 2 družiny světlušek. Berušky - starší světlušky vede Morče, kterému pomáhají některé Slunečnice (Vánek, Káťa, Králík) a nováčky – Veverky si vzala pod křídla Pipi, které pomáhají Lišky. Skautky taky mají dvě družiny – Lišky (rádkyní je Pipi) a Slunečnice, které vede Cvrček. Téměř všechny schůzky probíhají v pátek, pouze Slunečnice se scházejí ve středu.

Jako každý rok nechyběly tradiční akce a také nám přibily nějaké nové střediskové. V únoru jsme oslavily Den sesterství se sestrami z již bývalého střediska Díkobraz turnajem v Člověče, nezlob se.

V březnu jsme se trošku odreagovaly na Břežnovém duatlonu – lezení na stěně a řádění v bazénu a také jsme se zapojily do sbírkové akce Velikonoční kuřátko. Takže jsme vyráběly kuřátka na špejli a na sbírku Pomozte dětem jsme spolu sdárci přispěli částkou téměř 8 tisíc Kč.

V dubnu jsme vyrazily na tradiční Ivančenu, kde se nám moc líbilo. Počasí bylo nádherné, takže jsme si to užívaly. A druhý den jsme si zašly do Štramberku na štramberské uši. V červnu se vyrazilo na vodu, tentokrát to byla Svratka.

Druhých čtrnáct dní v červenci jsme strávily na našem tábořišti na Kopretinové louce a ponořily jsme se do světa Indiánů. Takže jsme se jim snažily co nejvíce přiblížit. Hned první večer jsme se setkaly s Velkým Hiawathou, který nás provázel po celou dobu. Vyráběly jsme si různé věci jako lapače snů nebo jsme si pletly ošatky. Skautky si dokonce vyrobily lakrosové pátky a zkusily si tuto hru zahrát. Celou dobu nám přálo teplé počasí, takže za horkých dnů jsme se chladily v potoce či na skluzavce. Skautky se také na dvoudenní výpravě dostaly do krásného prostředí skutečských lomů, kde některé složily indiánskou zkoušku plavání. Holky také „uložily“ koně, o které se musely dobře starat (krmit je, udělat jim ohradu...). Nalezly nový druh potraviny, pekly ryby, zpívaly výtčku, překonaly peřeje a také vyluštily písmo svých předků. Tradičně si také skautky zaběhly finskou stezku a tím překonaly kus sebe. Jen tito bojovníci byli schopni vyrazit na závěrečnou výpravu, na

které získaly poklad a Hiawathovo poselství dalším generacím. Náš tábor jsme nakonec nazvaly Tábořem u fehtajícího koně.

V září proběhl nábor na základních školách, po kterém nám přibyla spousta nováčků, a v říjnu jsme se vydaly do vzdáleného Rožnova pod Radhoštěm. Takže jsme se podívaly do Beskyd a moc se nám tam líbilo, protože nám na tu náheru krásně svítilo sluníčko. Podívaly jsme se na Pustevny, byly jsme u sochy Radegasta, zavítaly jsme i do skanzenu a protože jsme toho ještě neměly dost, tak jsme si zašly i do bazénu. A v listopadu proběhla tradiční kulinařská akce Zlatá vařečka a Brouček cukrář. Vařily se palačinky na jakýkoli způsob, polévka dle vlastního výběru a dezert. Obě družiny se moc snažily a porota měla velmi těžké rozhodování, protože všechny pokrmy byly velmi dobré. Světlušky se snažily z marcipánu vytvořit nějakou krásnou věc. Letošní rok se holky také zúčastnily Prospektorů a na konci listopadu proběhl další ročník Dosilasa, kterého se zúčastnily světlušky.

Prosinec je jako každý rok nadupaný akcemi. Hned na začátku měsíce ve městě řádili Mafiáni. Vánoce jsme oslavily v sobotu 22. prosince a jako tradičně jsme ozdobily stromeček pro zvířátka a po návratu jsme si rozbalily dárečky.

Bára Šťastná – Štístko

1. smečka vlčat

Do roku 2007 naše smečka vstoupila se třemi družinami – Lišáky, Muflony a Orlíky. Každý pátek od 16 do 18 hodin jsme se scházeli na schůzkách v klubovně na Žižkově ulici. Zde si vlčata užívají nejen her a zábavy, ale naučí se i nové dovednosti a znalosti a hlavně spolupráci s ostatními.

První výprava tohoto roku se uskutečnila počátkem února. Jako každý rok jsme zamířili na srub v Tatenicích, ale letos jsme se nedočkali sněhu. Proměnili jsme se na pár dní ve zlatokopy a bojovali o claimy, na nichž bylo možno získat zlato. Ačkoliv nedorazilo zrovna mnoho zlatokopů, z výpravy jsme se vraceli s dobrými zážitky. Koncem března jsme se vypravili na Zubrovku u Lanškrouna a dostali jsme se do kůže indiánů. Naším úkolem bylo po hladové zimě nalézt stádo bizonů. Stopování, plnění úkolů a výprava přes préríi a lesy, kde nechybělo zdolávání potoků se vyplatilo. Nakonec jsme našli stádo bizonů a spustil se lov. Každý si výpravu pochvaloval i přes rozvažené nudle k obědu. V dubnu jsme se účastnili místního kola Svojsíkova závodu, která probíhalo kolem sjezdovky. Letošní rok byl pro nás zkušební, postup nás čeká až v dalším roce. Zjistili jsme, že je ještě co zlepšovat. V květnu se konala pro nás netradiční akce. Spolu se světluškami a rodiči jsme vyrazili na raftech na Tichou Orlici. Po cestě z Chocně do Plchovic se strhlo pár vodních bítův. Naštěstí počasí bylo teplé, a tak „námořníci přes palubu“ si ani nestěžovali. A nalezení sladkého pokladu kapitána Korkorána bylo krásné dovršení neobvyklé akce. Na konci května nás čekala ještě jedna výprava. Vyměnili jsme lodě za kola a vyrazili do Sázavského údolí. Cestou jsme hráli hry, soutěžili a také opekli buřty. A pak se cesta ztratila v lese a nás čekalo prodírání se necestou a divokým lesem. Ale vyhráli jsme a dorazili zpět do civilizace beze ztrát. Ačkoliv si jedno vlče vyloužilo novou přezdívku Bourák, ani zranění nás nepotkala. Holt padat se musí také umět.

se světluškami na Tiché Orlici

A přišlo léto a tábor. Letos jsme byli společně se skauty. Dva týdny bez rodičů, naplněné prací, povinnostmi, ale samozřejmě i zábavou. Počasí nám často nepřálo, ale i tak jsme si užili přírody i vody. Vyzkoušeli jsme si znalosti, které jsme se dozvídali po celý rok přímo v praxi. Někteří drželi poprvé v ruce sekerku či pilu, ale bojovali statečně a stali se zkušenými táborníky. A samozřejmě nemohla chybět táborová hra. Věřili jsme se do příběhů Asterixe a Obelixe, vařili kouzelný lektvar, lovili kance a nechyběly ani boje s Římany. Spolu se skauty jsme strávili odpoledne plné her, zahráli si velký fotbalový zápas a zúčastnili se velké bitvy o Midway. Ten, kdo na tábor nejel, přišel o mnoho zajímavých a veselých zážitků.

Po prázdninách začal další skautský rok. Rozhodli jsme se počet družin snížit na dvě – Lišáky a Muflony. Po návštěvě školních tříd se mezi vlčata dostalo poměrně dost nových tváří, a tak jsme se v dalším programu rozhodli soustředit především na včlenění nováčků do oddílu. První větší akcí po prázdninách byla výprava na začátku října ke Skuhrovu na Lékárníkovu chatu. Jeli jsme na kolech společně se skauty. Zahráli jsme si spolu nových her, u některých si vlčata prozkoušela, co všechno znají a čekala je i noční hra plná napětí. Starší vlčata přestoupila ke skautům. A ještě jeden nový zážitek nás zde čekal. Do skupin jsme dostali kuře a mohli jsme si jej připravit a opéci dle vlastní chuti. Někteří se olizovali více jak po společně vařených jídlech. Na začátku listopadu jsme se vypravili na jednodenní výpravu za Stromem života. Počasí nám nepřálo, naštěstí po obědě přestalo pršet, a tak jsme mohli vyrazit. Cesta vedla kolem rybníků. Hledali jsme cestu ke stromu života, museli jsme dokázat, že jsme přátelé přírody, a bojovat se zlými trolly. Nakonec jsme u Lískového kopce našli Strom života a sejmuli z něho kletbu. Pro některé to byla první výprava a i přes špatné počasí se těšili na další. V listopadu jsme se ještě účastnili tradiční pěvecké soutěže našeho střediska Dosilaso. Dokonce i ti, kdož nemají zpívání příliš v oblíbě, ze sebe vydali to nejlepší. S naší oblíbenou písní Kozel jsme se umístili na krásném druhém místě. Víkend před Vánoci nás čekala vánoční schůzka. V pátek jsme měli besídku. Hry, zpívání a samozřejmě dárky. Nechyběly ani soutěže. Ráno jsme se vypravili do lesa ozdobit vánoční stromek ozdobami z ovoce. Zapálili jsme prskavky a zazpívali pár koled. A do odpoledne jsme stihli ještě další zábavné hry, než jsme se rozutekli na Vánoce domů.

Kečup

1. oddíl skautů

V září mi Krtek předal skupinku skvělých kluků, jejichž neutichající dobrá nálada a nadšení mne utvrdily v tom, že z nich půjde vybudovat výborný skautský oddíl. Strávil jsem s klukama teprve půl roku, ale díky tomu, že jsem většinu z nich vedl již v jejich vlčáckých letech, mám pocit, jako bych je znal už od malička. Stihl jsme toho s nimi zažít hodně, přesto jsem se rozhodl, že požádám některé z nich o sepsání zprávy do Ročenky – hlavně z důvodu, že jsem s nimi první půlrok a na táboře nebyl. A dle mne není na závadu, když rok popíše někdo, kdo si to vše na vlastní kůži prožil.

Děkuji Krtkovi za vše co pro nás udělal a stále dělá, Liháč

Je březen 2008. A já si už jen matně vzpomínám, jak jsme si užívali na některé více či jednodenní výpravě, kterých bylo za minulý rok opravdu velmi mnoho.

Co bych tak napsal kuplynulému roku??? Pro první oddíl to byl zajímavý a velice pestrý rok, na který, doufám, všichni jen tak nezapomeneme. Celý rok si můžeme představit jako jednu velkou a dlouhou cestu, v její polovině došlo k výměně Krta za neopotřebovaného Liháče. Někdy byla cesta trnitá a jen stěží se pokračovalo dále, ale zase jindy byla velmi dobrá a rádi jsme šli vpřed. A když si vzpomenu na uplynulý rok, tak si myslím, že těch trnitých úseků bylo během naší cesty málo.

Z tradičních akcí, které mohu jmenovat, se pořádali Mafiáni (7.12.2007), Prospektoři (3.11.2007), Dosilaso (23.11.2007) atd. Z jednodenních akcí to bylo Casino Royal (24.3.2007) aneb den plný her a sázek, Svojsíkovy závody (14.5.2007), kde se nám podařilo postoupit až do krajského kola a kde jsme skončili druzí, a spousta výprav na kolech i pěšky po okolí Lanškrouna. Z vícedenních vybírám například výpravu do Brna (28-29.4.2007), kde jsme navštívili mimo jiné i lanové centrum, dále

výprava s vlčaty na Lékárníkovou chatu s názvem „Zapomenuti všemi“ (29-30.9.2007), a určitě nesmím zapomenout na výpravy na vodu, i když ty byly celostřediskové (2-3.6.2007). Velmi zajímavá byla také akce Skauti pomáhají pevnosti Josefov (9-11.11.2007), kde se hrála velká hra v katakombách pevnosti.

rytíři Kulatého
stolu

Doufám, že se mnou budou všichni souhlasit, když napíší, že se opravdu povedl tábor. Táboru se účastnilo 14 skautů, 3 roveři a 5 dospělých. Tábořili jsme na našem tábořišti u Tatenic a s námi tam pobývala ještě vlčata. Tábor měl název „VMÍRU“ (30.6-15.7.2007), protože jsme to slýchali několikrát denně. Námět na táborovou hru byl Rytíři kulatého stolu. Každý z nás musel vlastnit meč se štítem a nějaký rytířský oblek. Tábor měl spousty zajímavých úseků, z nichž každý měl své osobité kouzlo. Poslední akce uplynulého roku byla Vánoční výprava (27-28.12.2007) na srub do Tatenic, které se zúčastnilo osm skatů. A tato akce se velmi povedla nejen proto, že se na ní projevilo Liháčovo porozumění masu, ale i proto, že tam byla správná vánoční pohoda. Celý rok byl velmi náročný pro vedení, ve kterém byli Krtek, později Liháč, z rádců Šéf, Snoopy, Mim, Rubik - těmto jmenovaným patří veliký dík za to, že s námi mají trpělivost, i když jim často lezeme na nervy. Tak ještě jednou díky všem, co se nějak podíleli na chodu oddílu. Takhle bych zhodnotil roční práci 1. oddílu střediska Zubr.

podepsán jeden z mnoha členů 1. oddílu

Klub dospělých

Hodnocení činnosti klubu dospělých v roce 2007 není jednoduché. Náš největší nepřítel – čas – je bezesporu příčinou naší nedostatečné výkonnosti. Zaregistrováno bylo 13 členů. Průměrný věk je 74 let. Začali jsme se scházet v domě Piano, v domě, který je stánkem pro seniory. Zde je stále vytápění a pro nás tedy příjemnější posezení. Zatím dodržujeme svůj schůzovní rytmus – jedenkrát měsíčně. Celkem jsme se během roku sešli 26x, z toho bych chtěl vyzvednout Den sesterství, bledulkový výlet, pálení čarodějnic, podzimní drakyádu, svíčkové hody a vánoční rozjímání. Pro rok 2008 si žádné velké plány nepřipravujeme, chtěli bychom ve stejném tempu absolvovat naše tradiční akce – hlavně vydržet!

Ken

30. klub dospělých

Náš kmen dospělých má 20 členů. Vzhledem k velkému věkovému rozdílu 27 – 61 let, a pracovní vytíženosti, je naše celoroční činnost slabší. Hlavní náplní naší činnosti je pomoc středisku při pořádání různých akcí.

V uplynulém roce jsme se zúčastnili těchto střediskových akcí: dětského maškarního karnevalu na lanškrounském zámku, kde jsme pomohli se zabezpečením akce. Dále jsme se aktivně zapojili do přípravy místního kola Svojsíkova závodu, který se uskutečnil u lanškrounské sjezdovky, kde jsem již tradičně uvařili gulášek. V červnu jsme se rozloučili v kostele sv. Václava s bývalým členem střediska bratrem Rudolfem Minářem. O prázdninách jsme vyrazili jednotlivě se podívat na střediskový tábor na tábořišti Vápenky. Na podzim jsme se účastnili pietní vzpomínky u hrobu P. Josefa Kacálka – br. Dikobraz. Na konci roku jsme byli na tradiční Mikulášské besídce.

Mimo střediskových akcí jsme uspořádali své kmenové akce, kdy jsme uspořádali novoroční setkání ve farní klubovně spojenou s návštěvou bowlingu. V červnu jsme vyjeli na cyklovýlet do Výprachtic a na Mariánskou horu. Konec roku jsme ukončili dvěma akcemi, bruslením v hale B. Modrého a návštěvou solné jeskyně.

Na podzimním okresním sněmu kmene dospělých byl zvolen br. Jiří Cinka – Mupy okresním zpravodajem kmene dospělých. První akce kmene dospělých v rámci okresu se uskutečnila ke konci roku v Lanškrouně a byla spojená s návštěvou lanškrounského řezbáře B. Šilara, muzea s výstavou betlémů a kostela sv. Václava v Lanškrouně.

Mupy

31. oddíl skautů

Do roku 2007 jsem vstoupili stejným tempem jako na konci minulého roku. V měsíci lednu jsme využili možnosti si vyzkoušet nově otevřenou horolozeckou stěnu v Lanškrouně, kde si většina členů oddílu poprvé vyzkoušela své lezecké dovednosti. V únoru jsme se zúčastnili tradičního Memoriálu Břeti Hampla v České Třebové, kterého se účastnili dvě tříčlenné hlídky, a v konečném pořadí se umístily na 2. a 6. místě. V poslední březnový den jsme se vydali na celodenní výpravu na Třebovské stěny a údolím Skuhrovského potoka.

Tento rok byl ve znamení příprav na Svojsíkův závod, kde družina Jestřábů obhajovala 1. místo z roku 2005, které vybojovali na domácí půdě. Prvním přípravným závodem bylo v dubnu místní (střediskové) kolo Svojsíkova závodu, které se uskutečnilo na netradičním místě lanškrounské sjezdovky. V květnu středisko Žamberk pořádalo základní (okresní) kolo Svojsíkova závodu, ve kterém se družina Jestřábů umístila na 4. místě. Do krajského kola v České Třebové naše družina vstoupila mimo závod a účastí jsme se připravovali na finální kolo Svojsíkova závodu. Před koncem školního roku jsme vyrazili na noční výpravu s ukončením celoroční hry „Kovbojové“.

Letošní tábor jsme strávili na tábořišti Vápenky u obce Dolní Dobrouč. Tábořem nás provázela celotábořová hra „Záhada hlavolamu“, ve které jsme museli prokazovat svůj důvtip, šikovnost ale i fyzickou připravenost. Z tábora jsme vyráželi pěšky i na kolech objevovat neznámé krásy blízkého i dalekého okolí. Mimo tábořové hry jsme měli v tábořovém programu zařazeny spousty zajímavých aktivit, soutěží a her. U slibového ohně br. Daniel Květenský, David Kuťák – Kutil a Jan Bednář složili svůj skautský slib a br. Tomáš Resler úspěšně završil složení 1. skautského stupně.

Na konci září nás čekala účast v celostátním kole Svojsíkova závodu, a tak jsme všichni volný čas věnovali přípravě na závod. Celostátní kolo Svojsíkova závodu se konalo 27. - 30. září 2008 v jihočeském městě Tábor za účasti 15 hlídek z celé republiky v kategorii skautů. Tento ročník Svojsíkova závodu se nesl významnými změnami pravidel závodu, a tak jsme za dva dny prošl závodem, bránami a hrou po městě na motivy „Rychlých šípů“. V konečném pořadí družina Jestřábů neobhájila prvenství z roku 2005, ale i tak se umístila na pěkném 5. místě. Závod družina Jestřábů absolvovala ve složení David Skalický, Tomáš Resler, Daniel Květenský, Ondra Kráčmar, Dominik Macháček a David Kuťák.

První říjnový víkend jsme se sešli společně s 33. smečkou vlčat na poutním místě na Mariánské Hoře, kde u kmenového ohně za přítomnosti dalších vlčat a jejich vůdce Akély přešli ze smečky ke skautům br. Jiří Smolák – Smolík, Václav Novák a Štěpán Kráčmar. U kmenového ohně slavnostně skauti vzali název družiny za název oddílu, tedy celý název zní 31. chlapecký oddíl Jestřábů. Vstupem vlčat do oddílu se po dlouhých letech obnovily v oddíle dvě fungující družiny, které se scházejí pravidelně nezávisle na sobě. Družina Kaňat pod

skauti na Litici

vedení rádců Tomáše Reslera se schází v pondělí a družina Tučňáků pod vedením Davida Skalického se schází ve středu. Nástupem dvou družin se v oddíle zavedly pravidelné oddílové schůzky.

Na počátku listopadu se trojice skautů z družiny Káňat vydala na tradiční závod v Dolní Dobrouči, kde obsadili celkově druhé místo. V tomto měsíci jsme v klubovně uspořádali oddílový turnaj ve stolním tenise a odpoledne po posledním zápase jsme se vydali na polární výpravu. V prosinci jsme uspořádali tradiční akci, a to již IX. ročník florbalového turnaje „O stříbrný míček“, kterého se účastnili současní i bývalí členové 31. chlapeckého oddílu. Tento rok jsme zakončili vánoční oddílovou schůzkou, na které jsme si navzájem předali dárečky. Mimo oddílových akcí jsme se zúčastnili tradičních i netradičních akcí střediska, ale i akcí střediska Zubr Lanškroun.

Závěrem mohu říci, že díky ustálení členů v oddíle a příchodem vlčat ze smečky došlo k nárůstu členů mladších 18 let v oddíle a po dlouhých letech oddíl má dvě fungující družiny. Proto patří můj dík všem, kteří věnují svůj čas našemu oddílu, ale i velké díky patří vedoucím 33. smečky respektive br. Akélovi za jeho dlouholetou činnost u smečky, ze které pravidelně do oddílu přestupují vlčata. Naším hlavním úkolem by mělo být současný stav členské základny v oddíle udržet, a to tím, že pro skauty budeme připravovat zajímavý, ale hlavně pestrý program na schůzky i výpravy.

Více se o činnosti 31. chlapeckého oddílu Jestřábi dozvíte na webových stránkách www.dikobraz.net či na družinových stránkách www.kanata.7x.cz nebo www.tucnaci.7x.cz.

Autičko

33. smečka vlčat

Vedení smečky bylo v tomto roce ve složení: Jiří Novák – Akéla – vůdce smečky, Jan Šebrle – Šedák – zástupce vůdce, Petr Marek – Veverčák, Miroslav Ullver a Jan Resler.

Činnost v tomto roce začala pravidelnými schůzkami. Na začátku února se konal na zámku tradiční karneval. Oproti minulým letům jsme letos nejeli na Memoriál Břeti Hampla, ale udělali jsme si výpravu do Hoštejna, kde jsme navštívili památník budování železnice a také tábořiště českořebovských skautek, tam jsme si uvařili a zahráli nějaké terénní hry. Další akcí byl 24. března 3. ročník florbalového turnaje vlčat, poznamenaný ovšem malou účastí. Pak již v polovině dubna následovalo tradiční místní kolo Svojsíkova závodu, jehož část určenou mladším se nám podařilo opět vyhrát. Koncem dubna jsme vyrazili na kolech na jedno z bývalých tábořišť smečky v Trpíku. Po delší přestávce vyplněné opékáním buřtů (někteří je měli půjčené) a hrami jsme pokračovali přes Rychnov, rychnovský kopec s kapličkou, Třebářov, Tatenice a Lubník domů. V polovině června jsme částečně autobusem a částečně pěšky vyrazili na Suchý vrch.

Tábor byl střediskový a po třech letech znovu ve Vápenkách. Hrála se hra Záhada hlavolamu. Některé etapy byly napínavé (Výprava do kostela sv. Jakuba, Hon na Široka), jiné technicky náročné (Sestrojení letajícího kola). Podnikli jsme jednu pěší (cíl Letohrad) a 2 cyklistické výpravy (Žampach a Orlice – koupaliště). Mimo jiné se tu také zkušel hrát baseball a táborový golf. Slibovala zde 3 vlčata: Daniel Kufák, Matěj Doleček a Kryštof Petrovka. Několik vlčat získalo dalšího vlčka. Plnil se zejména vlček zdravotník a cyklista. Stříbrnou stopu dokončili Honza Černohous a Honza Pavlas. Oba též úspěšně vykonali zkoušku a získali 3 bílé tesáky. Dvě vlčata dokončila zlatou stopu: Vašík Novák a Štěpán Kráčmar. V historii smečky jsou první, komu se to podařilo.

překonávání
bažiny

Na začátku října jsme se s vlčaty vydali na dvoudenní výpravu do Dolní Čermné. Jejím hlavním posláním bylo rozloučení s vlčaty, které měly nyní přestoupit do skautského 31.oddílu. Pátek večer a sobotu jsme strávili v klubovně čermenských skautů a v blízkém okolí. Hráli jsme různé hry , stavěli a pouštěli jednoduché draky. V pozdním odpoledni jsme se vydali směrem k Mariánské hoře, kde bylo naplánováno setkání chlapeckého kmene a kde nakonec došlo k předání Štěpána Kráčmara, Vašíka Nováka, Honzy Pavlase a Jirky Smoláka do péče 31.oddílu. Po jejich odchodu bylo opět potřeba ustanovit nové šestníky a podšestníky. V hnědé šestce se stal šestníkem Honza Černošous a jeho pomocníkem Vojta Lešíkar. V zelené postoupil na místo šestníka Štěpán Kolomý a místošestníkem byl ustanoven Jakub Gregora. Začátkem prosince jsme podnikli největší letošní víkendovou akci, dvoudenní výpravu do Prahy. Jeli jsme tam vlakem na a ubytovali se opět u Šedáka. V sobotu jsme ještě spolu s Veverčákem navštívili některá místa a památky našeho hlavního města: Národní muzeum a Vyšehrad. Zde jsme se zastavili mj. u hrobu zakladatele českého skautingu A. B. Svojsíka. Neopomněli jsme ani tentokrát na občerstvení u McDonalda. Navečer jsme pak jeli do zlíčského multikina na představení: Ratatouille. O týden později pak byla tradiční Mikulášská besídka. Poslední schůzka před Vánocemi byla tradičně věnována blížícímu se svátku narození Ježíška.

Akéla

37. oddíl dívčí – světlušky

Zase se sešel rok s rok a nastal čas ohlédnout se. Družinový život 37. oddílu zaznamenal v roce 2007 několik změn. Součástí oddílu jsou na nadále dvě družiny světlušek a dvě družiny skauetek, a to až do října. Z provozních důvodů byla, doufáme dočasně, zrušena družina skauetek – Vlaštovek. Další změna se do oddílu vplížila se začátkem školního roku. Především družiny světlušek se rozrostly do u nás dlouho nevidaných rozměrů. Obě družiny mají po 10 členech. Světlušky mají družinu Pomněnek a Sněženek. Obě družiny se scházejí ve čtvrtek od 16 do 18 hodin v klubovně na ulici 5. května. Vedení družiny Pomněnek tvoří Petra Dušánková – Chůvka a Monča Reslerová. Se Sněženkami nadále pracují Šárka Otáhalová a Natálka Minářová. Družina skauetek – Veverek a Vlaštovek se nadále scházejí v pátek. Na chodu družiny Veverek mají velký podíl Gabča Nováková a Iva Ficnerová. Družina Vlaštovek se přestala scházet přibližně od října letošního roku. Do té doby měla družinu nestarost Monča Reslerová. Po této události přešla Monča ke světluškám. S činností oddílu jsou nadále úzce spjaty Ludmila Poláková – Lipo, Martina Černohousová – Šaman, Kateřina Bednářová – Bedřiška a Marie Marková – Marmar.

skautky a světlušky
na ALKu

Všechny světlušky z Lanškrouna propadly v lednu davovému šílenství, vydaly se po stopách Yettiho. Vzhledem ke špatnému počasí byla však stopa ztracena už v začátcích. Náladu jsme si přišly spravit na tradiční karneval. Jako mávnutím kouzelného proutku jsme se přenesly na letní skautský tábor. Příjemná změna v nevlídném lednovém počasí. V únoru skautky navštívily tradiční Memorál Běti Hampla. O týden později jsme se sešly společně s 1. dívčím oddílem k oslavě Dne sesterství. Slavily jsme s malým zpožděním (3.3.07), ale o to s větší vervou. Součástí programu byl i turnaj v Člověče, nezlob se. Nakonec nám v klubovně rozkvetla spousta leknínů. Na přelomu března a dubna vyrazily světlušky za trochou jarního počasí na Zámeček u Rudoltic. V polovině dubna vyrazil celý oddíl do terénu, čekalo nás již tradiční místní kolo Svojsíkova závodu. Někomu se dařilo lépe, jinému hůře. Vše vyrovňalo nádherné počasí. Ani letos jsme nevynechaly ALKO v Pardubicích.

Většina členek oddílu se zapojila do výtvarné soutěže „O nejhezčí velikonoční vajíčko“. Odměnou za snahu byl diplom a malá sladká tombola. Nečekaně rychle se tu objevil 12. květen a s ním základní kola Svojsíkova závodu v Žamberku. Přes nepřízeň všeho možného se přece jenom skautkám podařilo probojovat do krajského kola. To se uskutečnilo 2. – 3. června v České Třebové. Ani tento víkend nebylo počasí to pravé na závody, ale i tak skautky obsadily krásné, ale nepostupové, druhé místo. Před koncem školního roku jsme se ještě sešly na Dětském dnu. Družina Veverky oslavila poslední školní zvonění víkendovou výpravou za všemožnou zvěřinou nedalekého okolí.

táborové tanečky

A už je to tady, odjíždíme na 14 dní do nedalekých lesů. Opět nás čekají Vápenky v Dolní Dobrouči a ani ony netuší, co bude děvčata letos čekat. Každé ráno se dívčí tábor probudí v jiné zemi a plní úkoly táborové hry „Hry bez hranic“. Jen namátkou - byly jsme v Číně, Anglii, Francii, Peru, atd. Prázdniny utekly jako voda a už tu je 1. září. S prázdninami jsme se tradičně rozloučily u klubovny. Účast byla hojná, a tak bylo o zábavu postaráno.

Září a říjen byly ve znamení rozbíhání družinové činnosti. Na oddílovou výpravu jsme vyrazily o podzimních prázdninách, a to do České Třebové. Navštívily jsme skautskou výstavu, zdejší hřiště, došly jsem až na Hory a pak skoro úprkem do bazénu. Některé vodníky nebylo možné z vody vůbec dostat. Výprava to byla vskutku velká, bylo nás celkem 29, pěkné číslo, že? Na začátku listopadu se vydaly Sněženky společně se světluškami ze střediska Zubr na „Cestu do minulosti“. Stroj času je dovezl až do Brna, kde navštívily nejenom muzeum. Na počátku listopadu se vydaly Veverky pomáhat pevnosti Josefov u Jaroměře. Odměnou za podzimní úklid byla zajímavá hra v podzemní vojenské pevnosti. Veverky se tady potkaly se skauty z 1. oddílu střediska Zubr a začali pomalu navazovat nové oddílové kontakty. 23. listopadu jsme se sešli v hojném počtu a zúčastnily se pěvecké soutěže Dosilaso. Především musíme vyzvednout 1. místo v kategorii jednotlivci – s přehledem ho obsadila Monča Reslerová. Nepřehlédnutelné bylo i vystoupení družiny Veverek ve sborovém zpěvu. Opravdu po zásluze obsadily 1. místo. Slyšíte? Na dveře už klepou Vánoce a s nimi tradiční vánoční besídky. Cukroví jsme snědly, dárky rozbalily a začínáme se těšit na leden, který přinese zase určitě něco nového.

Chůvka

39. kmen R&R DLONN

V roce 2007 jsme se zúčastnili 19 akcí, které byly určeny jen pro rovery a rangers Dlonn. De facto můžeme říct, že jsme si zorganizovali 19 akcí. Možná se to může zdát za 365 dní roku ve 12 měsících málo, protože v tomto počtu jsou zahrnuty schůzky, výpravy, a další speciální akce jen pro rovery, jako např. společný Silvestr. Jenže kromě toho jsme pomáhali organizovat, ba často přímo organizovali, mnoho dalších střediskových akcí, mezi akcí roverskou a střediskovou tedy často nebývá přílišný rozdíl. A kromě toho taktéž působí ještě většina členů kmene při ostatních oddílech střediska...

Podívejme se alespoň stručně na ty akce, které byly zvláště významné:

Silvestr na Haldě (29. 12. 2006-1.1.2007) – již druhý společný konec roku ve znamení her, aktivního odpočinku a chalupy ve Výprachticích - Haldě

Silvestr After Party (12. 1.) - skaut je hospodárný, zbytky jídla ze Silvestru jsme tedy zužitkovali při nočním sledováním filmů

Dětský maškarní karneval (27.1.) - stoleté výročí skautingu jsme využili i na dětském karnevale, pro děti jsme připravili scénky a hry inspirované jedním dnem na skautském táboře

Jarní výprava (5.-6.5.) - poslechli jsme vábení jarní přírody a vyrazili do krásného CHKO Litovelské Pomoraví

Olympiáda pro děti s handicapem v netradičních jezdeckých disciplínách (8-9.6.) - na golfovém hřišti Nová Amerika u Jaroměře jsme pomáhali s organizací olympiády pro handicapované děti

Kapka (15.6.) - připojili jsme se do celostátní roverské sbírky Kapka a na lanškrounských benzínkách umývali okna autům, řidiči mohli přispět na fond Nadace pro transplantace kostní dřeně. Podařilo se vybrat přes 6 tisíc Kč.

Sjíždění Vltavy (27.-31.8.) - poprvé jsme se rozhodli, že o prázdninách nepůjdeme do hor, ale sjedeme na kánoích Vltavu z Vyššího Brodu do Českých Budějovic. Ač nebylo počasí úplně útulné, stejně jsme si to náležitě užili...

Přivítání nových členů (7.9.) - po letních prázdninách jsme mezi sebou přivítali speciálním rituálem dva nové členy (Nařas, Dave), zavzpomínali na uplynulý skautský rok a sdělili si svá očekávání od roku nového

Podzimní výprava (14.-15.9.) - v rámci Mědova vůdcovského projektu proběhla „výměna vůdců“ - veškerá organizace výpravy byla svěřena Očkovi z Brna, který pro naše RR připravil nejednu pernou chvíli...

Lavor (22.9.) - podzim patří volejbalovému turnaji Lavor, který pořádáme pro ostatní roverské kmeny okresu

Výprava na duchovní obnovu do Dolní Čermné (30.11.-1.12.) - v Dolní Čermné se zrodila nádherná tradice skautské duchovní obnovy, která přichází na začátku adventní doby, stejně jako již dvakrát před tím jsme se jí zúčastnili i letos

Roznášení betlémského světla (23.12.) - den před Štědrým dnem jsme roznesli plamínek betlémského světla těm, kteří o něj projevili zájem

Silvestr na Haldě (29.12.2007 – 1.1.2008) – podobně jako rok začal, tak i končí – v pohodě a kamarádském kruhu na chaloupce na Haldě

Tábor střediska Dikobraz

Když ve středu 11. 7. 2007 začal na loukách ve Vápenkách u Dolní Dobrouče vyrůstát střediskový tábor, nikdo z nás se neubránil otázce: Jaký asi bude? Zasluhou starších skautů a skautek bylo tábořiště následující sobotu připraveno na příjezd budoucích obyvatel. Během čtrnácti dnů se s malými obměnami na tábořišti vystříдалo 43 dětí a 20 dospělých.

dívčí válka

Jako každý rok nemohly na táboře chybět celotáborové hry, které byly připraveny pro chlapce a děvčata zvlášť. Děvčata se inspirovala známou televizní hrou Hry bez hranic a „procestovala“ půlku světa. Her bez hranic se zúčastnily reprezentantky tří států: Španělska, Česka a Kingkongie a jako mávnutím kouzelného proutku se každý den ocitaly vjiném státě. V Anglii lovily lochnesky, v Číně objevovaly zrnka moudrosti, v Japonsku vyráběly roboty, v Peru hledaly poklad Inků, v Saudské Arábii se učily břišní tance atd. Chlapci se letos po vzoru Rychlých šípů snažili získat ježka v kleci a vyřešit záhadu Tleskačova hlavolamu. Asi vás nepřekvapí, když podotknu, že námět táborové hry byl převzat z knížky Záhada hlavolamu od spisovatele a skauta Jaroslava Foglara. O vítězství svedly boj čtyři družiny, které si musely poradit s nejrůznějšími úkoly: postavit létající kolo, osvobodit Červenáčka, najít tleskačův deník, vylovit ježka v kleci ze svatojakubské stoky a dalšími. Kromě toho vydávaly každý den časopis TAM-TAM, ve kterém se osazenstvo celého tábora mohlo dočíst o nejžhavějších novinkách. Na závěr ti nejlepší chytili Široka a prokázali, že ježek v kleci bude v dobrých rukou.

Děvčata i chlapci měli sice svůj oddělený program, ale potkávali se při zpívání a četbě o poledním klidu, při táborových ohních a společných hrách. Nejzdařilejší byla celodenní hra „Boj o totem“, ve které se skupina indiánů snažila zachránit symbol svého kmene před kovboji.

Součástí čtrnáctidenního pobytu v podsadových stanech a tee-pee byla také návštěva P. Zbigniewa Czendlika, který pro nás sloužil mši sv. pod širým nebem, a pěší i cyklistické výlety a vícedenní výpravy do okolí. Navštívili jsme mj. hrad Litici, zříceninu hradu Žampach, okolí Pastvinské přehrady, muzeum a bazén v Letohradě, bazén na Ostrově nebo aquapark v Žamberku.

Na závěr jsme uspořádali pro rodiče a přátele tradiční závěrečný táborový oheň, u kterého nechyběl bohatý program plný písniček a vtipných scének.

I když už babí léto pomalu zabarvuje listí na stromech, slunce nehřeje tolik jako tehdy a častěji ho zakrývají mraky, vzpomínky na zažitá dobrodružství a společné chvíle u táborových ohňů nás budou hřát už napořád.

Lipo

Oslavy 100 let skautingu

Pro ty, co se v sobotu během městských slavností a Kopy vypravili přes náměstí Aloise Jiráka, se asi naskytl tak trochu zvláštní pohled - na dlažbě vyrostla během dopoledne dřevěná brána, dvě tee-pee a houpačka se stánkem s občerstvením. Ptáte se, co to mělo znamenat? To skauti z **lanškrounských středisek Dikobraz a Zubr** oslavovali století existence svého hnutí a připojili se tak k dalším střediskům a oddílům nejen v naší republice, ale všude po světě.

Pro ty, kteří se rozhodli zastavit a pobýt chvíli s námi (místo, aby prošli kolem se slovy „Jejda, skauti, rychle běž, ať po nás ještě něco nechtějí!“ :-)), byly připravené ukázky z naší činnosti - ať už výstava fotografií v tee-pee nebo promítání skautských filmů z táborů. Nemohla samozřejmě chybět řada aktivit pro děti - na sedmi stanovištích si mohly vyzkoušet například překonání lanové překážky, odlít si stopu ze sádry nebo zvítězit v souboji na kládě. Pokud úspěšně zdolaly alespoň pět stanovišť, čekala na ně odměna v podobě své fotografie se zakladatelem skautingu sirem Robertem Baden-Powellem (i když jen malovaným). A když někdo neměl chuť soutěžit, mohl se zhoupnout na houpačce, která už několik let nemůže na Kopě chybět, nebo si opéct párek nad ohněm.

Vzhledem k tomu, že jsme tuto akci uspořádali při příležitosti turistického pochodu, nemohli jsme turistiku pominout a vyhlásili jsme pochod „X km ke 100 letům“ po Jiráskově náměstí, do kterého se mohl kdokoli zapojit tím, že ušel alespoň jeden vytyčený okruh po náměstí (250 m). Před samotnou akcí jsme doufali, že bychom mohli dosáhnout hranice 100 km, už jen proto, že by se ty dvě stovky vedle sebe pěkně vyjímaly, optimismem jsme ale radši nehýřili. Teď už víme, že za to „X“ můžeme doplnit číslovku **110**, což předčilo naše očekávání. Do pochodu se zapojily snad všechny generace - nejmladšímu účastníkovi pochodu (o kterém víme) zbývaly do porodu ještě dva měsíce, naopak nejstaršímu táhlo na 63 let – celkem 217 lidí. Abyste se vyrovnali nejunilovnější účastníci (Z. Uhlířová), „stačilo“ by obejít náměstí 63x (dohromady 15 750 m).

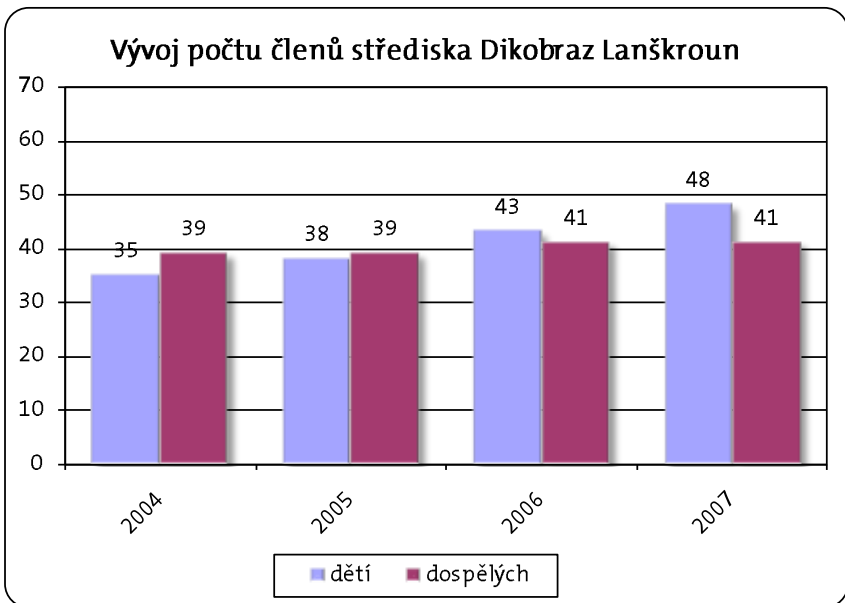
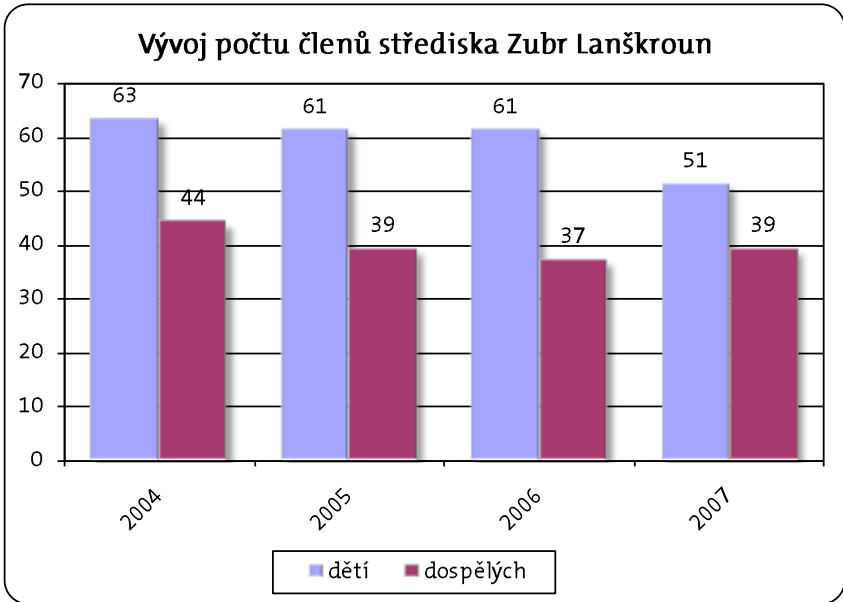

tradiční skautská houpačka

Doufáme, že i přes nepřízeň počasí se návštěvníkům u nás líbilo a pokud bude příležitost a chuť, uvidíme se třeba při podobné příležitosti za rok zase. A ti, co chtěli přijít, ale nestihli to, mohou se podívat na www.junak-zubr.com nebo www.dikobraz.net a zjistit o naší činnosti víc. Celou akci podpořilo finančně město Lanškroun, za což mu patří náš dík.

Šroubek

Registrace 2007

Junák – svaz skautů a skautek ČR
středisko Zubr a Dikobraz Lanškroun
Žižkova 378, Lanškroun
IČO: 44468725
www.dikobraz.net
www.junak-zubr.com
Rok vydání 2008.